

เรื่องเล่าร่ำพลั่ง

รามาธิบดีล้ำค่า ด้วยนวัตกรรม นำพาสู่ความยั่งยืน

ความไว..ไม่พอ

นางสาว สุภาพร นามประโคน

หน่วยตรวจผู้ป่วยนอกสูติกรรม งานการพยาบาลสูติศาสตร์ - นรีเวชวิทยา
ฝ่ายการพยาบาล โรงพยาบาลรามาธิบดี

.....“ฉันไม่เคยรู้คนที่สำคัญนั้นมีค่าแค่ไหน ฉันไม่เคยรู้ว่าที่สวยงามนั้นมีค่าเท่าไร ไม่เคยรู้เวลาที่เรามากันนั้นดีเท่าไร ไม่เคยรู้ว่าความคิดถึงมันทรมาณแค่ไหน ไม่เคย ไม่เคย ไม่เคย....เราจะคิดถึงคนที่สำคัญเมื่อต้องจากกันไป เราจะคิดถึงวันที่สวยงามเมื่อเวลาผ่านไป จะคิดถึงเวลาที่เรามากันเมื่อเธอต้องไป และตอนนี้รู้ไหมว่าฉันคิดถึงเธอมากแค่ไหน ไม่เคย ไม่เคย ไม่เคย”.....เมื่อฉันได้ยินเพลงนี้ทำให้คิดถึงพี่ที่ทำงานด้วยกันเสมอ เรื่องมีอยู่ว่า

มนุษย์เรานั้นเมื่อเกิดมาเรามาแค่คนเดียว แต่เมื่อเติบโตใหญ่เราก็เริ่มมีเพื่อน ไม่ว่าจะเป็นเพื่อนเล่นในวัยเด็ก เพื่อนเรียนในวัยเรียน เพื่อนร่วมงานในวัยทำงาน และเพื่อนคู่ชีวิตในวัยที่มีครอบครัว สำหรับฉันนั้นได้ผ่านทั้งเพื่อนเล่น และเพื่อนเรียนมาแล้ว ฉันอยู่ในวัยทำงาน หลังจากจบการศึกษาเล่าเรียนที่จังหวัดบ้านเกิด ก็ถึงเวลาที่ต้องจากพ่อแม่ บ้านเกิด เมืองนอนออกสู่สนามชีวิตของตัวเอง ฉันเดินทางมุ่งหน้าสู่กรุงเทพฯ เพื่อเรียนต่อด้านผู้ช่วยพยาบาลด้วยความคาดหวังว่า หลังจบการศึกษา ฉันจะมีงานทำเลี้ยงตัวเองและสนับสนุนครอบครัวที่อยู่เบื้องหลังได้ มันเป็นความภาคภูมิใจที่เราสามารถเลี้ยงตัวเอง และได้แสดงความกตัญญูต่อพ่อแม่และแม่ การที่ต้องจากบ้านมาอยู่ไกลๆมาทำงาน แน่นอนต้องมีเพื่อนสนิทที่รู้ใจปรึกษาพูดคุยได้ทุกเรื่อง ฉันเองก็มีเพื่อนที่สนิทอยู่ด้วย 1 คนเธอเป็นทั้งพี่และเพื่อนในการทำงานของฉัน เธอชื่อพี่ อัญชลี เธอเป็นที่รักของทุกคนในที่ทำงาน เพราะอะไรนะหรือ แน่นอน เธอไม่เรื่องมาก เป็นคนมีน้ำใจ แบ่งปัน ช่วยเหลือเพื่อนร่วมงานทุกคนที่มีโอกาส มีธรรมาภิบาลไม่ตรีที่ตี ฉันไม่เคยเห็นเธอแสดงอาการโกรธใครๆ แม้ฉันเองจะเคยแกล้งให้เธอโมโห เธอก็ไม่เคยไม่โหดกลับมาสักที โดยเฉพาะกับผู้มารับบริการที่มาติดต่อทุกคน ผู้รับบริการบางคนฉุนเฉียวใส่เธอ เธอยังไม่ใสอารมณ์ตอบโต้ ได้แต่ปลอบผู้รับบริการและดูแลให้สงบลง ฉันยังเคยถามว่า “พี่ไม่โกรธเค้าเหรอ” เธอตอบฉันกลับมาว่า “ไม่เป็นไรเราคือผู้ดูแลเค้า เค้าไม่สบายถึงมาหาเรา” ฉันนับถือในทัศนคติของเธอมาก สำหรับฉันในฐานะน้องที่ร่วมงาน เธอก็ให้การดูแล สอนงานต่างๆเพื่อให้ฉันสามารถทำงานได้ เธอสอนด้วยและทำงานด้วยโดยไม่เห็นแก่ความเหน็ดเหนื่อย ใคอยู่ใกล้ก็จะสบายใจ ไม่มีเรื่องปวดหัวตามมา ฉันสัมผัสได้ว่าเธอใส่ใจในการทำงานต่างๆ ฉันจะจำไว้เป็นแบบอย่าง การมีเพื่อนร่วมงานดีทำให้ฉันอยากมาทำงานทุกวัน ที่ทำงานเป็นเหมือนบ้านหลังที่ 2 ของฉัน แต่จู่ๆ ฉันก็ได้รับข่าวร้ายของเพื่อนสนิทคนนี้ หลังจากเธอเห็นเหนื่อยจากการทำงาน เธอกลับบ้านเข้าครัวทำอาหารขณะล้างจานบริเวณซิงค์น้ำ เชียงค่ะ... เชียงที่ล้างและตั้งไว้บนซิงค์น้ำเพื่อให้แห้ง ไม่รู้ว่าเกิดอะไรขึ้นแต่เชียงกลับกลิ้งหล่นมาจากซิงค์น้ำอย่างไว อาจจะเพราะความเหนื่อยทำให้ชักเท้าหล่นไม่ทัน เชียงไม่อันตราย ตกลงบนหลังเท้าโดนนิ้วก้อยเท้าอย่างจัง กระดูกซี่น๊อยๆแตกหลายส่วน ทำให้ต้องผ่าตัดใส่เหล็ก และต้องหยุดจากงานที่เธอรักเป็นเวลาเดือนกว่า ทุกครั้งที่ฉันโทรไปสอบถามอาการ เธอไม่เคยบ่นถึงความเจ็บป่วยไม่สบายที่เป็นอยู่ ถามฉันแต่ว่าทุกคนที่ทำงานเป็นอย่างไรกันบ้าง เธอไม่อยู่เหนียวกันไหม เธออยากกลับมาทำงานไฉ่ เธอเป็นห่วงงานและเพื่อนร่วมงานทุกคน ฉันได้ยินถึงกับน้ำตาซึม “โอเธอช่างห่วงงานเสียจริง เธอมีใจในการทำงานจริงๆ”สำหรับฉันเพื่อนร่วมงานที่น่ารักหายไปร่วมเดือน ความดีทั้งหลายผุดขึ้นมามากมาย คิดถึงความดีที่ทำงานด้วยกันมา ไม่เคยบ่นเคยว่าใครให้เสียใจ ที่สำคัญแบบอย่างที่เราใช้ในการทำงาน เพื่อผู้รับบริการและองค์กรนั้นเป็นตัวอย่างที่ดีสำหรับฉัน

เรื่องเล่ารื้อพลัง

งานมหกรรมคุณภาพงาน (Quality Conference) ครั้งที่ 29

คณะแพทยศาสตร์โรงพยาบาลรามาธิบดี มหาวิทยาลัยมหิดล

วันพฤหัสบดีที่ 4 สิงหาคม 2565

รามาธิบดีล้ำค่า ด้วยนวัตกรรม นำพาสู่ความยั่งยืน

ฉันอยากจะบอกทุกท่านว่าการใส่ใจในการทำงานอาจทำให้เห็นคุณค่าของเราได้ยากในการเริ่มต้นทำ แต่เมื่อทำไปนานๆความดีย่อมเกิดประจักษ์ให้ผู้อื่นเห็นได้ เค้าอาจจะไม่พูดให้ได้ยินแต่สัมผัสได้ด้วยใจ และความดีที่ทำไว้จะยังคงอยู่ในใจ และความคิดถึงของทุกคนที่ทำงาน ดังคำพูดที่ว่า “อยู่ให้รัก จากให้คิดถึง” ฉันขอเป็นอีกหนึ่งแรงใจให้กับผู้ที่ทำงานด้วยใจทุกท่าน ตั้งใจทำงานอย่าท้อ ความดีที่ทำจะปรากฏเอง และที่ฉันอยากฝากทุกท่านไว้คือที่ทำงานเราทำงานด้วยความกระฉับกระเฉง ว่องไว ตอบสนองต่อผู้มารับบริการแล้ว เวลากลับบ้าน ถึงแม้จะหมดแรงหมดพลังแต่ก็อย่าลืมความไว กรุณาเอาไปใช้ต่ที่บ้านด้วยนะคะ เพราะถ้าไว...ไม่พอจะทำให้เพื่อนร่วมงานคิดถึงความดีที่มีมากมายเหมือน พี่อัญชลี แน่นอน